

Mødet genoptoges Kl. 8.

Forhandlingen genoptoges.

Gamborg: Da jeg i Fjor Efteraar som nyt Medlem her i Tinget for første Gang stod overfor et Finanslovsforslag, var det paa Forhaand givet, at det kun var et Brudstykke af en Finanslov eller et Finanslovsforslag, der forelaa, og at først Til-lægsbevillingsloven vilde give den nødven-dige Supplering, saaledes at der kom et helt Finanslovsforslag ud af det. Følgen deraf var for mit Vedkommende — og jeg formoder, det er gaaet adskillige andre Medlemmer lige saa —, at jeg kun ofrede et ret ringe Arbejde paa Finanslovsforslaget i Fjor. Til Gængæld har jeg i Aar, da vi igen har et normalt Finanslovsforslag, ofret betydeligt Arbejde paa det i den korte Tid, der er gaaet, siden vi fik Anmærknin-gerne, og jeg har naturligvis navnlig ofret de Paragraffer, som jeg i Finansud-valget skal være med til at referere, me- gen Opmærksomhed og har gjort et stort Arbejde ved dem; det er §§ 8—12, 17, 22, 23 og 25. Det er et Arbejde, der har interesseret mig overordentlig meget, men jeg vil tilstaa, at jeg, samtidig med at jeg har haft Interesse af det, ogsaa har haft en Del Ærgrelse af det, og at det har voldt mig adskilligt større Besvær, end egentlig rimeligt var. Jeg vil nu tillade mig at fremføre noget af det, jeg ved dette Arbejde har bidt Mærke i, i Haab om, at nogle Anker, som jeg vil fremsætte, maa findes berettigede, og at man i Frem-tiden vil tage Hensyn til dem.

Jeg vil først pege paa, at selve An-mærkningerne er et frygtelig tykt og gan-ske uhaandterligt Værk, som næsten ikke er til at arbejde med. Det ene Sted efter det andet staar Tallene helt inde i Indhæftningen, saaledes at jeg bogstavelig talt har maattet brække Bogen i flere Stykker for at se Tallene. Det kunde let ændres ved, at man delte den tykke Bog i flere Hæfter. Der er adskillige af Ministerierne, der tager saa megen Plads, at de godt kunde fortjene et Hæfte for sig selv. Det vilde være meget let at ordne. Endvidere kunde man let gøre Arbejdet betydelig behageligere ved at trykke Overskrifterne i Anmærkningerne paa en lidt mere praktisk Maade. Jeg kan f. Eks. nævne, at Pag. 1207 finder

man Ordene: „Til A. II. Justits- og Politi-væsenet“ trykt ikke mindre end 10 Gange paa denne Side, skønt en eneste Gang vilde være tilstrækkeligt. Man kunde alt-saa spare adskillig Tryksværte, og Bogen kunde blive mindre og ogsaa billigere. Men det er øjensynligt, at man tænker ikke meget paa at spare Tryksværte. Hvis man gjorde det, vilde man f. Eks. ikke hele Finanslovsforslaget igennem sætte et Punktum, som ikke betyder det allerfjer-neste, efter alle Kronebeløbene, og man vilde heller ikke sætte to Paginanumre paa hver Side. Det er naturligvis Smaa-ting, som let kan rettes, og som jeg synes burde rettes, fordi Rettelsen vilde gøre Arbejdet adskilligt behageligere for dem, der skal have med det at gøre.

Jeg kommer nu til noget væsentligere, som har voldt mig stort Besvær, og som har lagt Beslag paa adskillige Nattetimer, siden vi fik Anmærkningerne. Der er baade i Finanslovsforslaget og i Anmærknin-gerne til det en overordentlig stor Mængde Fejl og Fejl af ret alvorlig Ka-rakter. Jeg kan præsentere Tinget Fejl paa saa lille et Beløb som 50 Øre. Jeg kan ogsaa præsentere det en Fejl paa 7 250 000 Kr. Nu er det saa heldigt, at den sidste Fejl hører til en Kategori, der ikke faar Indfyldelse paa Slutresultatet, men jeg kan ogsaa præsentere Fejl, der faar Indfyldelse paa Slutresultatet, til en Størrelse af f. Eks. 100 000 Kr., og det er jo dog en Post. Jeg kan præsentere ikke saa faa Tabeller, der er ganske forkert talte op. Paa Pag. 1325 f. Eks. findes en Lønningsfortegnelse, som bestaar af en halv Snes lodrette Kolonner paa ikke saa faa Tal, og disse Tal er optalte baade lod-ret og vandret, men Slutresultatet stemte ikke, da jeg undersøgte det, og da jeg saa gik det nærmere efter, viste det sig, at af de 10—11 lodrette Kolonner, hvor mange der nu er, er de 6 forkert talte op, selve Slutresultatet er talt forkert op, og paa den vandrette Led er en Række Tal talte forkert sammen, saa det hele slet ikke stemmer, og den Sikkerhed, man kan have gennem en saadan Afstemning, er ikke opnaaet. Jeg er nu ikke vant til at græde længe over Fejl, som er begaaede, thi Herre-gud, det nytter nu en Gang ikke; naar de er begaaede, er de begaaede; men det gælder om at se, hvad der kan gøres for at undgaa dem en anden Gang. Og jeg kan ikke for-staa, at man ikke i Kontorerne har gjort det samme, som man i de private Penge-institutter fordrer gjort ved saadanne trykte Arbejder, Regnskaber, og hvad det er, nem-